

[Gertie Wandel.]

under disse forhold vil få en opofrende og omhyggelig pleje under mere hjemlige forhold, end der kan opnås på et stort hospital.

Selvom jeg endnu ikke kan fremlægge tal fra den daglige drift, kan jeg dog meddele, at udgifterne er anslået til at blive på det nærmeste de samme som på de sygeafdelinger, vi i forvejen har ved vore to alderdomshjem. I 1950—51 lå disse på henholdsvis 11 kr. 98 øre og 12 kr. 48 øre pr. sygedag. Med den større forrentning og afskrivning på det nyoprettede hjem antages udgifterne på dette at blive ca. 14 kr. pr. sygedag. Da udgiften pr. sygedag på hospitalerne i Storkøbenhavn indenfor samme tidsrum ligger på 39 kr. 50 øre, opnår man en besparelse pr. patient på noget over 25 kr. pr. dag. Vort nye plejehjem er indrettet til på tosengsstuer at modtage 46 sengeliggende gamle, der tidligere måtte henvises til hospitaler, og den opnåede årlige besparelse for stat og kommune og dermed for skatteyderne kan således blive henved $\frac{1}{2}$ million kr.

Jeg har yderligere netop i dag med morgenposten modtaget de sidste tal fra Københavns kommunes hospitalsvæsen. De viser på budgettet for 1953—54 en stigning på næsten 30 pct. siden tallene fra 1950—51, som jeg har benyttet, således at f. eks. Bispebjerg hospitals udgifter pr. sygedag nu regnes til 52 kr. Med en lignende procentvis stigning for plejehjemmets vedkommende vil forskellen i udgifterne mellem hospital og plejehjem næste år være steget til 33 kr. pr. sygedag, et tal, der nok kan mane til eftertanke.

Vi har i Gentofte kommune ved oprettelsen af dette sygehjem opnået for det første at skaffe betryggende og rimelige anbringelsesmuligheder for de sengeliggende gamle og for det andet at give bedre plads på hospitalerne for de patienter, der har brug for hele det moderne hospitals kostbare undersøgelses- og behandlingsapparat, og sidst, men ikke mindst, har vi været med til på et bestemt punkt indenfor for sorgen at påbegynde den udgiftsreduktion, som den højtærede finansminister efterlyste i sin fremsættelsestale forleden.

Jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede arbejds- og socialminister gennem sit ministerium at foranstalte en undersøgelse af mulighederne for oprettelse

af lignende plejehjem for aldersrentemodtagere i andre kommuner.

Axel Sørensen: Af de oplysninger, der en gang imellem fremkommer fra den nedsatte Storebæltskommission, synes det at fremgå, at man foreløbig har opgivet planerne om en Storebæltsbro. Den stedse stigende trafik over Storebælt har imidlertid belastet denne rute så stærkt, at trafiksammenbrud o. lign. kan virke lamende på forsyningstilførslerne. Det er derfor ikke mærkeligt, at kommissionen har drøftet, hvorledes man kan finde udvej for en aflastning af trafikken over Storebælt.

Hos trafikanterne har man mødt utilfredshed; det gælder i særlig grad vognmændene, der med deres store last- og fragtvogne optager megen plads og derfor bliver udsat for særlig megen ventetid. Der er derfor fra vognmændenes side i det sidste år udfoldet store bestræbelser og anstrengelser for at finde udvej for en mere effektiv og måske også billigere overfartsforbindelse mellem Jylland og Sjælland og omvendt. Man har optaget tanken om en færgerute fra Juelsminde til Kalundborg, som kan medtage fragtbilerne. For en stor by som København vil en sådan forbindelse være af stor betydning i henseende til levnedsmiddelforsyningerne; de vil kunne være fremme langt hurtigere, end hvis f. eks. statsbanerne skal fragte dem over Storebælt. Sejltiden Juelsminde—Kalundborg vil være ca. $2\frac{1}{2}$ time. Disse planer fra vognmændenes side har også mødt interesse og støtte i de to byers ledelse; i et nedsat udvalg har man søgt kontakt og er med fornøden bistand fra statens side parat til at realisere planen. Man har således med hensyn til fragtmængderne allerede tilsagn i et omfang, der er fire gange større end den overførsel, der foregår på Grenaa—Hundredstedoverfarten. Til Juelsminde fører to gode landeveje, henholdsvis fra Horsens og Vejle, med en afstand fra hver af disse byer på ca. 30 km. Ved en åbning af den nævnte færgerute ville det ganske naturligt blive området Horsens—Vejle—Varde—Ringkøbing, der benyttede denne rute, uden at den ville blive nogen som helst konkurrent til Aarhus—Kalundborg eller Grenaa—Hundredstedsfærgerne. Ved åbning af en godsroute fra Juelsminde til Kalundborg vil